

Vyvracení mýtů

1. Novela OSŘ nepřizná věřiteli ŽÁDNÉ náklady spojené s vymáháním

Jedná se o zjevnou NEPRAVDU, většinou maskovanou pod ryze formální rozdělení plateb, dle tarifální vyhlášky 177, na platbu za úkon a platbu za paušální náhradu výdajů, která činí, dle aktuálního znění vyhlášky 177/1996 Sb. 300 Kč. Právě tato částka by byla, dle novely OSŘ přiznávána KAŽDÉMU věřiteli za provedený úkon. Tedy i věřiteli, který si na soudní vymáhání pohledávky nenajme advokáta. Zároveň by byly započítávány minimálně 2 úkony. KAŽDÝ věřitel tak dostane v případě úspěchu v nalézacím řízení minimálně 600 Kč!

Zároveň bude moci soud v odůvodněných případech přiznat věřiteli náklady právního zastoupení v PLNÉ VÝŠI dle tarifální vyhlášky. Novela tak naopak rozšiřuje okruh věřitelů, kterým budou uhrazeny administrativní náklady spojené se soudním vymáháním pohledávky.

2. Snížení přiznávaných nákladů povede k menší vymahatelnosti pohledávek

Neexistuje žádný relevantní důkaz o tomto kausálním vztahu. Všechny okolní státy, podobně jako ostatní státy EU přiznávají věřiteli výrazně nižší nebo žádné náklady právního zastoupení (Británie – 0 Kč, Švýcarsko – 0 Kč, Německo – 744 Kč, Polsko – 360 Kč, atd.) a v Česku to je 4719 Kč. Nikdo přitom nepředložil důkaz o skutečnosti, že by v Česku byla výrazně vyšší vymahatelnost dluhů. Naopak systém motivuje k vytváření drobných dlužníků, což výrazně ovlivňuje vymahatelnost pohledávek pro věřitele, kteří mají větší pohledávku. Typický je tento příklad:

Pan Novák má ženu a 2 děti. Čistým měsíčním příjmem činí 13.250 Kč. Jel pětkrát načerno a má úvěr u finanční instituce, kde se dostal do prodlení se splácením. Na pokutách za jízdu načerno je po něm vymáhání celkem 77.700 Kč, finanční instituce po panu Novákovi vymáhá celkem 30.000 Kč včetně příslušenství.

Celková výše pohledávky činí 107.700 Kč

Měsíčně exekvovatelná částka činí 1.000 Kč

Poslední dluh bude splacen nejdříve po 9 letech trvání exekuce

Celková výše vymáhané jistiny 15.000 Kč.

Zcela zásadním argumentem proti tomuto mýtu je skutečnost, že 3 největší nebankovní společnosti se dobrovolně vzdaly nákladů právního zastoupení u pohledávek do 10.000 Kč a pohledávky si vymáhají sami, stejně tak významným argumentem je, že tento návrh podporuje Česká bankovní asociace.

3. Novela je zbytečná, protože problém již vyřešil Ústavní soud, když zrušil 484/2000 Sb.

Ústavní soud zrušil tzv. přísudkovou vyhlášku pro její neústavnost, ale to není možné považovat za řešení, což dokonce vyplývá z nálezu ÚS: „119. Z výše uvedeného vyplývá, že za stávající situace byl nucen převzít na sebe roli sjednocování judikatury obecných soudů Ústavní soud, který se svými rozhodnutími snažil vyplnit mezery v situacích, na které vyhláška č. 484/2000 Sb., nepamatuje. Tato role ovšem Ústavnímu soudu zásadně nepřislouží. Za adekvátní řešení je třeba považovat novou právní úpravu, nahrazující dosavadní přísudkovou vyhlášku.“. Náklady přiznávané dle tarifu tak jednoznačně jsou pouze dočasným provizoriem.

Zároveň je třeba dodat, že zrušením vyhlášky 484/2000 nedošlo ani k zásadnímu snížení nákladů právního zastoupení. Při vymáhání dluhu 1020 tvořily náklady na právní zastoupení v nalézacím řízení do 7.5.2013 přibližně 5500 Kč, po zrušení se tyto náklady pohybují kolem 4700 Kč (3 úkony * 1000 + 3 výdaje * 300 + 21% DPH = 4719 Kč).

4. Novela povede ke zdražení služeb, úvěrů, kvůli nárůstu nákladů věřitelů

Opět jde o jednoznačnou NEPRAVDU. Jednoduše toto tvrzení lze vyvrátit při porovnání cen produktů společnosti Cetelem, Provident či Home credit. Všechny tyto společnosti se závazně zřekly nároku na náklady spojené s právním zastoupením a ceny jejich produktů se ve sledovaném období nezvýšily! U Home creditu například došlo současně i ke snížení sankcí! Naopak, aniž by byla novela uvedena v praxi, přírážky českých dopravních podniků za jízdu načerno se zvýšily běžně o 50%, v některých případech i o 90% (Praha). Takže zatímco jinde v Evropě tvoří přírážka většinou 10 násobek, výjimečně 20 násobek ceny jízdného, v Česku to je běžně i více než 80 násobek!